

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34C/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119215944
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7119215944.6

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci žalobkyne: R.. D. K., V.. X.X.XXXX, P. L. XX, Q., zastúpená JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom so sídlom Štúrova 19, Košice, proti žalovaným: X. R. T., V.. XX.X.XXXX, P. L. XX, Q., X. Z. T., V.. XX.X.XXXX, P. L. XX, Q., obaja zastúpení JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom so sídlom Mlynárska 15, Košice, o zaplatenie 40.073,68 eur s príslušenstvom a o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o nároku na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania, takto

rozhodol:

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo veci samej, nárok na náhradu trov zabezpečovacieho opatrenia a nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 13.12.2019 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 40.073,68 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Spolu so žalobou vo veci samej žalobkyňa podala aj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na K. Č.. XXXXX, N. Q. S., N. Q. - T., katastrálne územie T. R., v prospech žalobkyne.

2. Okresný súd Košice I uznesením č.k. 34C/39/2019-53 z 10.1.2020 zriadil k nehnuteľnosti zapísanej na K. Č.. XXXXX, N. Q. S., N. Q. - T., katastrálne územie T. R., a to pod P. XX ako 4-izbový byt č. 7 na 3. poschodí, vchod č. 11 obytného domu L.I. X, XX, XX v celosti 1/1 a k spoluvlastníckemu podielu 244/10000-in k pozemku parcela registra „C“ č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria s výmerou 276 m², parcela registra „C“ č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria s výmerou 276 m², parcela registra „C“ č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria s výmerou 248m², ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade, záložné právo v prospech žalobkyne, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne na zaplatenie sumy 40.000,- EUR s 5,00% ročným úrokom z omeškania odo dňa 8.10.2019 do zaplatenia, titulom bezdôvodného obohatenia vzniknutého nevrátením kúpnej ceny na základe rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/204/2016 -148 zo dňa 16.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/428/2018 zo dňa 23.05.2019. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. O nároku na náhradu trov zabezpečovacieho opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí.

3. Žalobkyňa dňa 22.1.2020 doručila súdu späťvzatie žaloby a návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že zo strany žalovaných došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti pred prvým pojednávaním, preto navrhla, aby súd konanie zastavil a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konaniu v rozsahu 100%. Zároveň požiadala o vrátenie kráteného súdneho poplatku. K podaniu predložila potvrdenie banky o vykonaní platby vo výške 40.649,02 eur žalovaným v 2. rade dňa 21.1.2020, teda po podaní žaloby a nariadení zabezpečovacieho opatrenia konajúcim súdom.

4. Voči uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k.34C/39/2019-53 z 10.1.2020 podali odvolanie i žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí žiadali, aby súd odvolaniu autoremedúrou vyhovel a zrušil napadnuté uznesenie, alebo predložil vec odvolaciemu súdu. Podanie odvolania odôvodnil tým, že žalovaní nikdy nepopierali, že im vznikla povinnosť vrátiť kúpnu cenu 40.000 eur z neplatnej kúpnej zmluvy, ak o jej neplatnosti a z toho dôvodu o vlastníctve bytu žalovaných bolo právoplatne rozhodnuté. Nie je pravdou, že žalovaní disponovali kúpnu cenou. Pravdou je to, že žalovaní ubezpečili žalobkyňu (jej právnu zástupkyňu J.. Z.), že v celom rozsahu vrátia kúpnu cenu ihneď po speňažení bytu v hodnote s prihliadnutím na zápis ich práva vecného bremena k tomu s doživotným právom bývania. Ponuka cez realitnú kanceláriu je z toho dôvodu preto pravdivá, s cieľom získať finančné prostriedky na vrátenie kúpnej ceny žalobkyňi. Tvrdenie syna žalovaných na pojednávaní ešte 8.3.2018 vo veci 15C/204/2016 nebolo reálne, už vôbec nie v roku 2020, žalovaní trvali, že dostatok finančných prostriedkov momentálne nemali, no vrátiť kúpnu cenu mienili ako prvoradé pri speňažovaní bytu. Za podstatné považovali, že žalobkyňa im neoznámila číslo účtu na ktoré majú žalovaní plniť, ani im nikdy nebola doručená výzva žalobkyne, ani jej právneho zástupcu, na zaplatenie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, hoci takýto záväzok nikdy nepopierali a stále boli ochotní splniť svoj dlh. Právny názor na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, čo do začiatku ich plynutia nepovažovali za správny.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6Co/41/2020 z 7.4.2020 pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 10. januára 2020, č.k. 34C/39/2019-53 a zastavil konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

6. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 19.5.2020, č.k. 34C/39/2019-102 konanie zastavil (I. výrok). Priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania vo veci samej, nárok na náhradu trov zabezpečovacieho opatrenia a nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100% (II. výrok). Vrátil žalobkyňi krátený súdny poplatok vo výške 2.310,66 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. (III. výrok). Uznesenie v I. výroku nadobudlo právoplatnosť dňa 5.6.2020 a v III. výroku nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2020.

7. Proti II. výroku predmetného uznesenia podali žalovaní v 1. a 2. rade dňa 3.6.2020 odvolanie, v ktorom uviedli, že ubezpečili žalobkyňu (jej právnu zástupkyňu JUDr. Z.), a dohodli sa, že v celom rozsahu vrátia kúpnu cenu ihneď po speňažení bytu v hodnote s prihliadnutím na zápis ich práva vecného bremena k tomu s doživotným právom bývania. Dokonca ponúkli, že pri prevode sú ochotní priamo v zmluve viazať vyplatenie časti kúpnej ceny na účet žalobkyne. Prvý predpoklad bol do konca roku 2019. Ponuka cez realitnú kanceláriu bola s cieľom získať finančné prostriedky na vrátenie kúpnej ceny žalobkyňi. Žalovaní potvrdili, že dostatok finančných prostriedkov pred prevodom bytu nemali, no vrátiť kúpnu cenu mienili ako prvoradé pri speňažovaní bytu. Žalobkyňa neoznámila ani číslo účtu, na ktorý majú žalovaní plniť, ani žalovaným nikdy nebola doručená výzva žalobkyne, ani jej právneho zástupcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, hoci takýto záväzok nikdy nepopierali a stále boli ochotní splniť svoj dlh. Výzva právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 6.12.2019 nebola žalovaným doručená. Výlučne úmyselne škodlivým pričinením tretej osoby toto nebolo akceptované a ihneď bol podávaný tento návrh, čo sa javilo takmer ako šikanózne konanie s úmyslom poškodiť žalovaných aspoň na trovách konania. Tieto skutočnosti uvádzali žalovaní už v prvom odvolaní v tomto konaní po tom, čo dlh podľa sľubu zaplatili. Týmto sa súd absolútne nezaoberal, hoci to môže byť jeden z dôležitých dôvodov aplikácie postupu podľa § 257 CSP. V konaní ostalo nepreukazované a nezisťované, že došlo k dohode medzi stranami sporu o čase plnenia žalovanými pri prevode bytu, pretože dokazovanie sa nevykonávalo z dôvodov, nebolo hodnotené, že keď k prevodu došlo, žalovaní ihneď dlh splnili. Hoci išlo o nesporný nárok žalobkyne, čo žalovaní nikdy nepopierali, podľa ich názoru dôvodnosť žaloby a návrhu bolo potrebné posudzovať aj vzhľadom na dohodu o čase jeho splnenia, čo žalobkyňa nerešpektovala a toto ani súd neskúmal. Za predpokladu, že majetkové, sociálne pomery na strane žalovaných už súd zisťoval, že sú bez úspor, bez majetku a teraz aj bytu, s príjmom len z dôchodku 549,50 eur, že zaplatili žalovanej vrátenie kúpnej ceny 40.000 eur, približne v hodnote terajšieho prevodu bytu z dôvodov zohľadňovania hodnoty zariadenia vecného v ich prospech zápisom v katastri nehnuteľností, že majú pravidelné výdaje za služby s užívaním bytu a iné pravidelné náklady, že vzhľadom na chorobu vynakladajú pravidelne na lieky svoje aj tak nízke prostriedky, ako najmä že vzhľadom na predmet konania a výšku trov konania z právneho zastúpenia by pri povinnosti náhrady trov konania žalobkyňi veľmi vážne ohrozila ich samotnú výživu, živobytie, existenciu. Priznaním nároku na náhradu trov konania žalobkyne ide o neprimeranú a neúnosnú tvrdosť voči žalovaným. Na strane

druhej takejto podmienky na strane žalobkyne nie sú, nepochybne už obdržala 40.000,- eur od žalobcov na vrátenej kúpnej ceny, nenahradenie jej trov tohto konania teda by ani výraznejšie nepocíti.

8. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.9.2020, č.k. 6Co/85/2020-132 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku o náhrade trov konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2020.

9. Krajský súd v Košiciach predmetným uznesením uložil súdu prvej inštancie povinnosť zistiť aktuálne osobné, majetkové, zárobkové a sociálne pomery žalovaných, ako aj majetkové pomery žalobkyne, ktorej inak patrí náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude prípadný dopad rozhodnutia v zmysle ust. § 257 CSP na jej pomery a uložil súdu vziať do úvahy aj ostatné okolnosti konkrétneho prípadu, t.j. okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby, postoj sporových strán v priebehu konania a prípadne ďalšie relevantné okolnosti. A až po posúdení celého komplexu okolností relevantných pre rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle ust. § 257 CSP súd posúdi, či ide o výnimočný prípad pre nepriznanie náhrady trov konania žalobkyňi, pričom pri rozhodnutí je potrebné zohľadniť aj výšku trov konania, ktoré žalobkyňi patria z toho hľadiska, či ich (ne)priznaním nebude neprimerane zasiahnuté do majetkovej sféry niektorej zo sporových strán.

10. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnúť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci a prispieť tým k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania. Úvaha súdu, či sú splnené procesné predpoklady pre aplikáciu tohto ustanovenia musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých relevantných okolností konkrétnej veci. Pri posúdení veci, či sú tieto dôvody dané, súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán konania. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia je tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj strán k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností a podobne.

15. Ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhradu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť z nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto týmto ustanovením stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie tak dopadá na toho, kto by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii alebo charakterom procesnej situácie. Toto zákonné ustanovenie možno použiť iba výnimočne a že (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane, treba posudzovať komplexne so všetkých do úvahy prichádzajúcich hľadísk, a nie iba z jedného hľadiska.

16. Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy SR je právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom. Strana, ktorá mala v konaní plný úspech, má spravidla právo na náhradu trov konania. Zásadnými kritériami pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa Civilného sporového poriadku sú úspech vo veci a účelnosť vynaložených výdavkov, ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

17. Súd zisťoval osobné, majetkové, zárobkové a sociálne pomery žalobkyne a žalovaných v 1. a 2. rade.

18. Zo správy Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach súd zistil, že žalobkyňa nie je vedená ako držiteľka alebo vlastníčka motorového vozidla či nehnuteľnosti. Zo správy Daňového úradu Košice súd zistil, že žalobkyňa je u správcu dane registrovaná z dôvodu prenájmu nehnuteľností. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2019 žalobkyňa mala základ dane vo výške 6.586,17 eur, jej daňová povinnosť predstavovala sumu 1.251,37 eur a daňová povinnosť znížená o daňový bonus predstavovala sumu 985,33 eur. Podľa potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2019 žalobkyňa mala čiastkový základ dane vo výške 10.352,60 eur. Žalobkyňa má jednu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére.

19. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 14.12.2020 uviedla, že je toho názoru, že jej majetkové a sociálne pomery nie je potrebné zvlášť podrobne skúmať a pre posúdenie okolností hodných osobitného zreteľa je dostačujúce zamerať sa najmä na okolnosti, ktoré ju viedli k uplatneniu nároku na súde, na postoj strán v priebehu konania a na majetkové a sociálne pomery žalovaných. Z priebehu konania je zrejmé, že potrebu žalobkyne domáhať sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou vyvolali práve žalovaní tým, že si včas nespĺnili povinnosť, ktorá im v dôsledku určenia vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím vznikla. Je viac než zrejmé, že od právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 15C/204/2016, mali žalovaní dostatok času na to, aby žalobkyňu vrátili finančné prostriedky, ktoré obdržali ako kúpnu cenu na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 15.7.2015. Žalovaní si však povinnosť vrátiť kúpnu cenu získanú z absolútne neplatného právneho úkonu nespĺnili ani po predchádzajúcich výzvach a k vráteniu kúpnej ceny pristúpili až po tom, ako sa dozvedeli o zriadení záložného práva k ich nehnuteľnosti, resp. o návrhu žalobkyne a prebiehajúcim súdnym konaní. Žalobkyňa je toho názoru, že podanie žaloby, spolu s návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia bolo dôvodné, pričom zjavne až podanie žaloby primälo žalovaných k tomu, aby sa aktivizovali a vrátili žalobkyňu majetkový prospech, ktorým sa na jej úkor obohatili. Je zrejmé, že práve žalovaní boli tými, ktorí zadali príčinu na podanie žaloby, na ktorú skutočnosť musí súd reflektovať pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, najmä teda okolností, ktoré žalobkyňu viedli k uplatneniu nároku na súde. Žalobkyňa poukázala, že v konaní sp. zn. 15C/204/2016, ako aj v tomto konaní, boli žalovaní právne zastúpení, čo predpokladá dostatok finančných prostriedkov na úhradu odmeny za právne služby. Žalovaným bola v pôvodnom konaní priznaná plná náhrada trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Rovnako tak je potrebné zohľadniť postoj žalovaných, ktorí evidentne disponovali finančnými prostriedkami, ktoré de iure patrili žalobkyňu, keď ich vrátili bezprostredne po tom, ako sa dozvedeli o existencii záložného práva k vlastnej nehnuteľnosti, no k ich vráteniu pristúpili až v čase, keď už súdne konanie prebiehalo.

20. Z predloženého tlačiva pre dokladovanie pomerov súd zistil, že žalovaná v 1. rade poberá starobný dôchodok v sume 352,20 eur mesačne. Výdavky spojené s bývaním predstavujú sumu 223,90 eur mesačne. Je vydatá, vyživovaciu povinnosť nemá. Podľa vlastného vyjadrenia nevlastní žiadny majetok, ani úspory. So žalovanými býva ich syn, ktorý neprispieva na domácnosť.

21. Zo správy Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach súd zistil, že žalovaná v 1. rade nie je vedená ako držiteľka alebo vlastníčka motorového vozidla. Podľa lustrácie katastrálneho portálu žalovaná v 1. rade nie je vedená ako vlastníčka žiadnej nehnuteľnosti.

22. Z predloženého tlačiva pre dokladovanie pomerov súd zistil, že žalovaný v 2. rade je poberateľom starobného dôchodku v sume 549,50 eur mesačne. Výdavky (rovnako ako v prípade žalovanej v 1. rade) predstavujú sumu 223,90 eur. Nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je ženatý. Podľa vlastného vyjadrenia nevlastní žiadny majetok, ani úspory. So žalovanými býva ich syn, ktorý neprispieva na domácnosť.

23. Zo správy Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach súd zistil, že žalovaný v 2. rade nie je vedený ako držiteľ alebo vlastníč motorového vozidla. Podľa lustrácie katastrálneho portálu žalovaný v 2. rade je vlastníkom viacerých nehnuteľností v katastrálnom území T. X., ktoré sú evidované na K. Č.. XXX, K. Č.. XXX, K. Č.. XXX, K. Č.. XXX, K. Č.. XXX, K. Č.. XXX, K. Č.. XXX v okrese P..

24. Pri rozhodovaní o trovách konania v danej veci súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP, a nejde o výnimočný prípad, v ktorom pri zohľadnení okolností danej veci, ako aj okolností u procesných strán, bolo použitie citovaného ustanovenia namieste.

25. Majetkové pomery strán sporu sú len jedným z viacerých kritérií pre uplatnenie daného ustanovenia, a nie kritériom jediným. Majetkové pomery strán sporu súd považoval za porovnateľné, keďže súčet dôchodkov žalovaných v porovnaní s príjmom žalobkyne zo závislej činnosti za rok 2019 je porovnateľný, pričom žalobkyňa má vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, preto dopad náhrady trov konania na príjem či majetok strán sporu je rovnaký. Súd prihliadol tiež na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a na postoj strán v priebehu konania. Súd sa plne stotožnil s argumentáciou žalobkyne, že potrebu domáhať sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou v tomto konaní vyvolali práve žalovaní tým, že si včas nespĺnili povinnosť, ktorá im v dôsledku určenia vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím (rozsudok v spore sp. zn. 15C/204/2016) vznikla. Od právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva, mali žalovaní dostatok času, aby žalobkyni vrátili finančné prostriedky, ktoré obdržali ako kúpnu cenu na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 15.7.2015. Žalovanými tvrdená dohoda medzi stranami sporu, resp. dohoda medzi žalovanými a právnou zástupkyňou žalobkyne J. Z., o vrátení kúpnej ceny až po predaji bytu, či aspoň skutočnosť, odkedy žalovaní disponovali kúpnu cenu z predaja bytu, žalovaní v konaní ničím nepreukázali. Skutočnosť, že nepoznali číslo bankového účtu žalobkyne, je irelevantná ako dôvod pre nevrátenie peňažných prostriedkov. Súd upozorňuje, že žalovaní získali peňažné prostriedky od žalobkyne na základe neplatnej kúpnej zmluvy, patrila im náhrada trov konania v spore sp. zn. 15C/204/2016. Skutočnosť, že ponúkali svoj byt na predaj inzerátom žalovaní potvrdili. Zároveň listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom súdneho spisu (podací lístok k výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia adresovaný žalovanej v 1. rade čl. 27 a následne vrátenou zásielkou čl. 50) mal súd dostatočne preukázané, že k zaslaní výzvy na zaplatenie kúpnej ceny vo vzťahu k žalovanej v 1. rade pred podaním žaloby došlo. Uznesenie, ktorým súd návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z časti vyhovel, spolu so žalobou, žalovaní v 1. a 2. rade prevzali žalovaní dňa 16.1.2020, pričom až dňa 21.1.2020 vrátili kúpnu cenu. Žalovaní nepreukázali svoje tvrdenie, odkedy disponovali finančnými prostriedkami z predaja ich bytu. Súd sa stotožnil s tým, že až podanie žaloby primälo žalovaných k tomu, aby vrátili žalobkyni majetkový prospech, ktorým sa na jej úkor obohatili.

26. Súd v danom prípade nevidel dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od všeobecnej zásady priznania náhrady trov konania strane, ktorej na ich priznanie vnikol nárok. Žalobkyni súd priznal plný nárok na náhradu trov konania, keďže žaloba bola podaná dôvodne a podľa predloženého potvrdenia k zaplateniu sumy 40.649,02 eur došlo po podaní žaloby a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, čím odpadol predmet sporu a preto žalovaní v 1. a 2. rade procesne zavinili zastavenie konania (tým že po podaní žaloby dobrovoľne zaplatili žalovanú sumu). Keďže žalobkyňa bola procesne úspešná v konaní o nariadenie zabezpečovacieho konania a bola i procesne úspešná v odvolacom konaní, kde nadriadený súd pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zrušil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 10.1.2020 z dôvodu dobrovoľného splnenia povinnosti žalovanými dňa 21.1.2020, teda žalovaní v 1. a 2. rade zavinili späťvzatie žaloby a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo veci samej, nárok na náhradu trov zabezpečovacieho opatrenia a nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 2 písomných vyhotoveniach (§ 357 písm. m/ CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).